

Наш гість – академік І.А. Зязюн

#30 от 15.12.2006

Один з найповажніших учасників конференції – відомий український вчений-педагог, академік Академії педагогічних наук України, доктор філософських наук, професор Іван Андрійович Зязюн. Заслужений працівник вищої школи України, Почесний член Російської академії освіти, директор Інституту педагогіки і психології професійної освіти, І.А. Зязюн є не тільки організатором освіти, а й вдумливим педагогом-гуманістом, розробником концепції педагогіки добра. Турботливий вчитель, літератор і громадянин, він користується глибокою повагою і незаперечним авторитетом широкої педагогічної громадськості не тільки в Україні, а й за її межами.

Академік І.А. Зязюн є автором фундаментальних праць у галузі філософії освіти, проблем естетичного виховання і естетичного розвитку особистості, краси педагогічної дії, має визнану наукову школу з питань теорії і практики педагогічної майстерності. Він активно розробляє проблеми педагогіки і психології професійної освіти. Під його безпосереднім керівництвом розробляються актуальні проблеми неперервної освіти, активно працюють наукові школи академіка АПН України Н.Г. Ничкало, академіка АПН України С.У. Гончаренка, член-кореспондента АПН України С.О. Сисоєвої.

Давній вірний друг і прихильник нашого університету, І.А. Зязюн зробив вагомий внесок у формування і становлення нашої оригінальної науково-педагогічної школи, у вибір та організацію актуальних напрямків досліджень та отримання плідних результатів. Він є неодмінним учасником і активним організатором всіх наукових конференцій з цієї тематики, що проходили на базі університету, завжди виступає з цікавими і глибоко змістовними доповідями, які викликають жвавий інтерес слухачів і стимулюють подальші дискусії. За його пропозицією одна з конференцій отримала назву «Кримські педагогічні читання».

Ми з інтересом чекаємо виступу вельмишановного Івана Андрійовича Зязюна й на конференції, присвяченій Переяславській раді та гармонізації сучасних україно-російських відносин.

Желание человека – учителя и философа

Посвящается Зязюну Ивану Андреевичу, как рецензия на его «Педагогику добра»

Объединить разумное поэзии и прозы,

В объятия души отправить разум свой,

И в этом нет тщеславья или позы,

Но – смелый шаг пытливости живой.

Объять талантом непомерной силы

Невиданный объем теории добра,

Чтоб стать звучаньем философской лиры,

Молчанье золота затмить словами серебра.

Чтоб педагогику поднять славянской мерой

И возвеличить мудростью народного творца,

Всею жизнью быть достойнейшим примером

Учителя – важнейшего лица.

В прекрасную судьбу великого прорыва

Открыть нам день распахнутых дверей,

Чтоб научить и нас душевному порыву,

Уменью делать всех умнее и добрей!

Александр Романовский.